

енѡ, и помянува имената и на-трѣтитѣ
ца по едно по едно съ раздѣленіемъ;

Ѧ. Защо̀то Божественната Литургія е
щеннодѣйствиє на-новыятъ Заветъ: а
въ Новыятъ Заветъ сме са научили
славимъ Бога въ три ѹпостаси, сирѣчь
ца, та за това въ сѣко наше дѣло прѣ
полагамы имѡто на-Свѣта Троица, ка
одно начало и темель.

В. Защо̀ слѣдъ таковѡ славословіє Божіє на
напрѣдъ съ мѣромъ начинамы да молимъ
Бога; сирѣчь: **Мѣромъ Господѡмъ**
молимса.

Ѧ. Защо̀то, какъ то съ мѣръ трѣба да
простирамы рѣцѣтъ камъ Свѣтаа Свѣ
тыхъ, и да славословимъ Господа: та
съ мѣръ трѣба да мѡ приносимъ ии про
ніѡта си: защо̀, кога совѣтъта ни не
мѣрна, и кога немамы и ни мѣръ: поме
дѡ си, тогава нѣто молитва, нѣто исп
вѣданіє, нѣто причащеніє, нѣто пррошен
са совершава: защо̀ единъ мѡжъ, дѣ
ѣ двоедѡшенъ и смѡщенъ въ себе сѣки, и
камъ другитѣ немѣренъ, каквѡто въ сѣ